

ŁOKIETNICA (1) *sb f*

Wszystkie samogłoski jasne.

[*sg N łokietnica.*] ◊ [*pl N łokietnice.*] ◊ [*G łokietnic.*] ◊ [*I łokietnic(a)mi.*]

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVII w. (z Cn).

Ryba na łokieć długa: [*RachBonera 1545 59, 62; Z pirwszego stawu dostawa się szczuk pospolitych i [z] szczubiołkami, bo do dna wyławiają, a spust w jesieni czynią, kóp plus minus małych z łokietnicami 8, a z drugiego stawu kóp 8 per fl. 4. LustrSand 58; LustrWpol I 124; ułowiono na spuście szczuk po 3 ¹/₂ piędziu kopę 1, łokietnic kop 1 ¹/₂, karpi 30 LustrWpol II 46 [2 r.], 101 [3 r.].*]

W porównaniu: Tedy tego pilno strzeż/ ábys/ tám szczubielic nie nápuścił. bo kiedyby było Szczubielic tak wielkich/ iáko łokietnice/ cokolwiek/ tedyć Piątniki do kęfá wyiedzą. *Strum Q; [i widzieliśmy, że i po trzech ryb wynosili, w każdej ręce po jednej, a trzecią w gębie, a ryby wielkie jako łokietnice są, najpospolitsze na kształt miętusów, ale wielkie RadzPodróż 139].*

HJ